Zagrebu. — Također proučava hrvatsku narodnu arhitekturu i pučke građevne oblike u kontinentalnim i primorskim krajevima.

BIBL.: Rekonstrukcija starog kazališta na Markovom trgu, Kazališni almanah, 1937; Kazalište za narod, Zagreb 1940; Prosvjetna ognjišta, Zagreb 1943; Narod gradi na ogoljenom krasu, Zagreb—Beograd 1962; Kako narod gradi na području Hrvatske, Zagreb 1972.

LIT.: Z. Šimunović, Život i djelo Aleksandra Freudenreicha, Narodno stvaralaštvo, 1972. — T. Premerl, Bogatstvo narodnog graditeljstva, Kaj, 1974, 11. — Isti, Hrvatska moderna arhitektura između dva rata, Zagreb 1989. — Z. Živković, Arhitekt Aleksandar Freudenreich, Zagreb 1992.

FREY, Dagobert, austr. arhitekt, povjesničar umjetnosti i konzervator (Beč, 23. IV. 1883 — 1962). Od 1911. u bečkoj Centralnoj komisiji za spomenike. Poslije Dvořákove smrti (1921) vodi austr. službu zaštite spomenika, potom profesor u Stuttgartu. Napisao više radova o umjetnosti u Istri i Dalmaciji, od kojih je najvažnija temeljna studija o J. Dalmatincu i gradnji šibenske katedrale.

BIBL.: Die mittelalterliche Baukunst Dalmatiens, Mitteilungen der Zentralvereinigung der Architekten Österreichs, 1911; Der Dom von Arbe, Allgemeine Bauzeitung (Wien), 1912; S. Giovanni Battista in Arbe, Jahrbuch CC, 1911; Der Dom von Sebenico und sein Baumeister Giorgio Orsini, ibid., 1913; Der Dom in Pola, ibid., 1914; Neue Untersuchungen und Grabungen in Parenzo, MCC, 1915; Renaissance — Einflüsse bei Giorgio da Sebenico, Monatshefte für Kunstwissenschaft, 1916.

FRIEDRICH, Đuro, slikar i nastavnik crtanja (?—?). Učenik je Dragutina Štarka u Zagrebu. Školske godine 1874/75. predavao je na Višoj djevojačkoj školi u Karlovcu. U Muzeju grada Zagreba čuva se njegov akvarel *Pogled sa Strossmayerovog šetališta na Donji grad* (1866). U Slavonskom Brodu nalaze se dva njegova signirana akvarela (1866). Pripisuju mu se i dvije uljane slike rađene po tim akvarelima i slika *Grad Brod 1887*. Minuciozno tehnički izrađene slike imaju naivni, opisni karakter.

LIT.: Slikarstvo XIX stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961. – *F. Buntak*, Likovni prikazi Zagreba od 16. do 19. stoljeća, Kaj, 1972, 7–8. – *N. Premerl*, Likovni prikazi Zagreba od 16. do kraja 19. stoljeća (katalog), Zagreb 1978.

FRIŠČIĆ, Ivo, slikar (Veliko Korenovo kraj Bjelovara, 8. XII. 1937 – Zagreb, 11. XII. 1993). Diplomirao na zagrebačkoj Akademiji 1965; usavršavao se na grafičkom odjelu (M. Detoni, A. Kinert). Bio je suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1968-72. Od 1973. predaje na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Poslije 1960. često mijenja izraz i stilistički sustav; razvijao se od nadrealizma, preko ekspresionizma, lirske i geometrijske apstrakcije, do nove figuracije, hiperrealizma i dekorativnoga ornamentalizma najnovijih radova. Privlačile su ga metaforičke preobrazbe podsvjesnoga (Rast, 1968), razlaganje boje i oblika i racionalna organizacija kompozicije (Uistinu, 1969), dinamična i maštovita geometrija grada (Čisto putovanje, 1972) i subjektivna projekcija svakodnevne okoline (Danko, 1973). Poslije 1974. slika prizore ekoloških zagađenja, a vraća se i analizi tvari (Petrifikat, 1977). Ciklus EKO-floreus (1980/81) odlikuje se perfekcionizmom izvedbe i iluzionističkim postupkom slojevitih značenja. God. 1987. izlaže u Bjelovaru ciklus slika pod nazivom Hortus Conclusus, a između 1987. i 1989. ciklus slika Gordana. Njegova hiperrealistička poetika na samoj je granici nadrealnog. Samostalno izlagao u Bjelovaru, Križevcima, Zagrebu, Ljubljani, Beogradu, Novom Sadu, Splitu, Karlovcu, Dubrovniku, Subotici, Rijeci, Torinu i Rimu. Bavio se ilustriranjem knjiga, grafičkim oblikovanjem i sitnom plastikom.

LIT.: Ž. Sabol, Ivo Friščić (katalog), Bjelovar 1970. — S. Ristić, Ivo Friščić, Umetnost (Beograd), 1972, 29. — K. Prijatelj, Ivo Friščić (katalog), Split 1974. — Z. Rus, Ivo Friščić (katalog), Karlovac 1975. — G. Marchisa, L'eros simbolico di Friscic, Corriere di Torino, 13. II. 1976. — M. Šolman, Ivo Friščić (katalog), Zagreb 1981. — V. Maleković, Friščić, Zagreb 1982. — I. Šimat-Banov, Friščić (katalog), Bjelovar 1987. — Z. Rus, Friščić, ciklus Gordana, Zagreb 1989. — K. Ma.

FROMAN, Pavel Petrovič, scenograf i kostimograf (Moskva, 11. III. 1894 — Zagreb, 23. VI. 1940). Djelovao u trupi »Ruski balet« S. P. Djagiljeva u Parizu. Od 1921. član HNK-a u Zagrebu. Opremio oko 40 opernih, baletnih, operetnih i dramskih predstava (G. Verdi, *Aida*, 1921; P. I. Čajkovski, *Labuđe jezero*, 1921; N. Rimski-Korsakov, *Šeherezada*, 1922; P. I. Čajkovski, *Ščelkunčik*, 1931; Ch. Gounod, *Faust*, 1934). Oslikavao velike površine, služio se snažnim kolorističkim efektima, dekorativnim blještavilom i smjelim perspektivama.

LIT.: Repertoar hrvatskih kazališta, 1840—1860—1980, I. i II., Zagreb 1990. — *D. Kovačić*, Prisutnost i odjeci ruske scenografije na zagrebačkoj glazbenoj sceni, Zagreb 1991. — P. C.

I. FRIŠČIĆ, Favorit. Zagreb, priv. zbirka

FUČIĆ, Branko, povjesničar umjetnosti (Dubašnica na Krku, 8. IX. 1920). Filozofski fakultet završio u Zagrebu 1944, doktorirao u Ljubljani (1964). Radio u konzervatorskim zavodima i ustanovama HAZU u Zagrebu i Rijeci; između ostaloga, znanstveni savjetnik u Kabinetu za arhitekuru i urbanizam, od 1991. redovni član HAZU. Bavi se terenskim istraživanjima i obradbom srednjovj. kulturnopov. spomenika, posebno zidnoga slikarstva te glag. epigrafike u Istri, S Primorju i na Kvarnerskim otocima. Otkrio je i obradio srednjovj. freske na šezdesetak mjesta u Istri i više od polovice registriranih glag. natpisa na prostoru bivše Jugoslavije. Vodio arheološka iskapanja opatije Sv. Lucije kraj Baške na Krku i konzerviranje starokršć. kompleksa Sv. Marije u Osoru. Suradnik Leksikona ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva (Zagreb 1979).

I. FRIŠČIĆ, Čisto putovanje

